

ikke løst ret meget i forhold til CO₂-problemet og trafikproblemerne. Derfor er vi realistiske. Vi mener, der er behov for at se på hele trafikpolitikken, men vi går ikke ud og foreslår 17 kr. pr. l.

Så til hr. Peter Duetoft, som siger, at boligejerne ikke skal dukke hovedet. Hvem har da sagt, de skal det? Det har jeg da aldrig sagt de skal. Der er da ingen, der skal dukke hovedet her. Det er da fuldstændig legitimt at bo i egen bolig. Det er på mange måder en god boligform. Jeg bor selv i min egen bolig.

Jeg vil så også sige, at mine egne erfaringer siger, at på det økonomiske område skal jeg ikke have ondt af mig selv. Jeg kan bare se på, hvad jeg betaler, i forhold til det, jeg alternativt skulle have betalt, hvis jeg skulle have en nyere almennyttig bolig. Så kan hr. Peter Duetoft komme med alle sine teoretiske beregninger frem og tilbage. Jeg kan se, at i mit budget står jeg faktisk bedre med min ejerbolig, end hvis jeg havde haft en almennyttig bolig. Der er ikke grund til, at boligejerne bukker, men der er heller ikke grund til, at de brokker sig. Jeg synes, det foregår fuldstændig rimeligt, og jeg synes, der er grundlag for, at hvis vi skal se på hele bolig-situationen, så må vi også inddrage ejerbolig-situationen.

Fru Elisabeth Arnold havde hørt hr. Steen Gade under debatten i går. Nu hørte jeg ikke debatten i går. Jeg havde andre sysler i går aftes, og jeg kan da ikke udelukke, at hr. Steen Gade har sagt noget, som jeg ikke er enig i, men jeg vil nu ikke tro, at det har været tilfældet. Vi er i hvert fald fuldstændig enige i det grundlag, som vi diskuterer det her på. Det er det program, vi har vedtaget i SF, som siger, at vi tager stilling, når vi kender den endelige traktattekst.

Jørgen Estrup (RV):

Først sker der ingenting, så sker der en lille smule, og så kommer det hele væltende. Jeg tror, det er en meget rimelig karakteristik af, hvordan Folketingets arbejde her sidst på foråret er forløbet, hvor alle forligene pludselig kom væltende. Det har været et rigtig ketchup-forår.

Når de mange forlig er talt op – 11 klumper, og dér har vi ladet småtteriet ude – viser det jo noget om arbejdet i Folketinget. Det har været forlig til begge sider. Vel nok flest med de borgerlige, men dog til begge sider. Det har været det samarbejdende folkestyre, og det gælder i det hele taget, hvis man ser på hele folketings-

året. Jeg ved, at der er nogle, der har lavet statistik på det og har opgjort, at 80 pct. af den lovgivning, vi har vedtaget, er indgået med brede forlig.

Under alle omstændigheder har det gjort valgspådommene og dem, som håbefuldt forventede, at der ville blive valg, til skamme: Hr. Uffe Ellemann-Jensen, som jo flere gange har proklameret, der ville blive valg. Så langt tilbage som i december 1995 fik vi valgtruslerne, og det har gentaget sig. Hr. Anders Fogh Rasmussen har været på banen. Hr. Per Stig Møller har været på banen, men vel nærmest lidt besværgende, så vi undgik valget. Under alle omstændigheder har overskriften hele tiden været, at regeringen er kørt fast. Men jeg må nok sige, at det har den sidste del af folketingsarbejdet aldeles modbevist.

Fra Det Radikale Venstres side har vi hele tiden sagt, at vi ikke har brug for et valg. Vi har derimod brug for at gøre det arbejde færdigt, vi er i gang med. Og det har jo vist sig, at der i allerhøjeste grad var krudt i regeringen, i regeringspartierne og sågar også i oppositionen, nok langt mere end oppositionen selv havde ventet. Det er vi glade for.

Vi har fået fremlagt et arbejde fra regeringen, som hedder »Danmark som foregangsland«, og som er en plan for Danmark frem til år 2005. Det er en udfordring til os alle sammen. Det viser en række målsætninger for, hvordan vi får ledigheden ned, for gælden og miljøet – væsentlige målsætninger – og det viser først og fremmest et kompas for de næste to valgperioder, og det er jo lidt usædvanligt i et Folketing, der er vant til uhyre ultrakortsigtet planlægning. To valgperioder er lang tid i den sammenhæng.

Samtidig understreges det jo, at hvis man skal gennemføre disse ting, så kræver det, at reformprocessen fortsættes; der skal reformer til på en lang række områder.

I Det Radikale Venstre har vi efterlyst en sådan klar profil fra regeringen. Det har vi nu fået. Det er vi tilfredse med. Og man spørger jo sig selv om, hvor alternativet er, og det er så en udfordring til oppositionen om at vise det, hvis der skulle være et alternativ.

»Danmark 2005« er en ramme. Det er ikke en håndfæstning. Det er, som regeringen skriver i forordet, den ramme, som mål og midler efter regeringens opfattelse skal findes inden for. Rammen skal udfyldes løbende i de kommende måneder og efter næste valg, når der skal forhandles om et nyt regeringsgrundlag i en even-